

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Τὸ ἀπῆται ἢ καλαισθησία, ὁ ἐξευγενισμός, αἱ περὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν ἀξιώσεις, τὸ ἀπῆται ἢ ἐπελθοῦσα πνευματικὴ μὀρφωσις, τὸ ἀπῆται — μὴ παραξενευθῆτε — καὶ αὐταὶ αἱ σκιαὶ τῶν προγόνων μας, τῶν ἀϊδίων πατριαρχῶν πάσης καλλιτεχνικῆς ἰδέας.

Ἐπρεπεν αἱ Ἀθηναῖκαὶ Ἀπόκρεω νὰ ἐξευγενισθῶσιν ἔπρεπεν οἱ κάτοικοι τοῦ κλεινοῦ ἄστεος ἐξερχόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ τὴν θαφιλῆ εὐωχίαν τῶν δύο Κυριακῶν τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυροφάγου καὶ τὴν ἀπαραίτητον καταβρόχθισιν τῶν ἀπαραιτήτων μακαρονίων, ὅπως διασκεδάσωσι, νὰ μὴ αἰσθανθῶσι νυγμοὺς ναυτίας ἐπὶ τῇ θέῃ τοῦ ἀναιδούς, γυμνοῦ, ρυπαροῦ, μουντζουρωμένου συρφετοῦ, ὅστις περιέρχεται ἐπίσης τὰς ὁδοὺς μετὰ τὴν ἀξιέπαινον ἀλλ' οὐχὶ πάντοτε κατορθωτὴν πρόθεσιν νὰ τέρψη τὸν πλησίον. Ἐπρεπε νὰ μὴ μείνωσιν ἑσσεὶ ὡς τὰ μόνον μέσα διασκεδάσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν φαιδρῶν τούτων πανηγύρεων τὸ γαῖτανάκι καὶ ἡ καμήλα καὶ τὰ ρόπαλα.

Ὁ μόνος ὅστις ἠθέλησε νὰ φανῆ ὀπισθοδρομικὸς ἦτο ὁ καιρὸς, ἐπιχειρήσας νὰ καταπνίξῃ τὴν παρασκευασθεῖσαν ἑορτὴν εἰς τὴν βροχὴν καὶ τὸν βόρβορον. Καὶ δὲν τὸ ἐπέτυχεν μὲν, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε τὴν ἐβλάψεν. Ἐν τούτοις καὶ ὅπως διεξήχθη αὐτὴ μετὰ τὰς ἀτελείας τῆς, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ προχείρου παρασκευῆν τῆς — διότι ἡ σύστασις τοῦ Κομιτάτου ἔπρεπε νὰ προκηθῆ κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα — ὡς ἀπαρχὴ ὑπῆρξε τι ἀξιόλογον, κατεδείχθη δὲ πόσα δύναται νὰ κατορθώσῃ παρ' ἡμῖν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δραστηρίως καὶ νοσημόνως ἐνεργούσα.

Εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης κάτι τι τὸ καινοφανές, ἢ δὲ ναρκωθεῖσα ἀθηναϊκὴ εὐφυία ἤρχισε νὰ ἐξεγείρηται. Οὕτω τὰ θεάματα ἄτινα παρουσίασεν ἡ παρελθοῦσα Κυριακὴ δὲν ἦσαν πολλά, ἀλλ' ἦσαν σχετικῶς ἐπιτυχῆ. Ἡ τυχοῦσα τοῦ πρώτου βραβείου *Εὐρεῖα Περιφέρεια* ἦτο καὶ ὡς ἐπίνοια εὐφυῆς καὶ ὡς ἐκτέλεσις λίαν ἐπιτυχῆς. Ἦρσαν ἐπίσης καὶ ἐβραβεύθη ὁ παριστῶν τὸ "Ἄντραν τῆς Κολάσεως θίασος ἄδων χάριεν ποιημάτων τοῦ κ. Πολέμη μελοποιηθὲν ἐπιτυχέστατα ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπελέρ. Ἀλλὰ καὶ ὁ *Δὸρ Κιχῶτος* ἐπὶ τοῦ κατεσκληκότος ἵππου τοῦ ἦτο ἐξαιρετός, καὶ ὁ *Ἀληπασσᾶς* ὡς ἱστορικὴ εἰκὼν καλὴ, καὶ ὁ *Ἀβυσινοὺς* ἐκρίθη καλὸν νὰ βραβευθῆ, ἂν ὄχι δι' ἄλλο, τοῦλάχιστον διὰ τὸ θάρρος ὅπερ εἶχε νὰ περιέρχεται γυμνὸς σχεδὸν ὑπὸ τὸν παγερὸν ἐκεῖνον ὑετόν.

Ἀλλ' ἡ παρελθοῦσα Κυριακὴ ὑπῆρξε τὸ προανακρουστικὸν καὶ κυρίως ἑορτὴ τελεῖται σήμερον. Πολυάριθμοι ὅμοιοι σαγηνευθέντες ἀπὸ τὸ δέλεαρ τῶν οὐχὶ εὐκαταφρονήτων βραβείων, προετοιμάζουσι ποικίλα καὶ ἐκλυπτικώτατα θεάματα, ἱστορικὰ ἢ ἐπὶ τῶν συγχρόνων πολιτικῶν συμβάντων, μετ' ἀπαγγελίας ποιημάτων, μετ' ἄσμάτων κλπ. Ὁ καιρὸς μεταμεληθεὶς ἀπὸ προχθὲς διατηρεῖται θαυμάσιος καὶ ὑπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ σχεδὸν ἑαρινοῦ αὐτοῦ ἡλίου αἱ Ἀθηναὶ θὰ ἐγκαινίσωσι διὰ πρώτην φοράν ἐφέτος τὰς ἀληθεῖς εὐθύμους αὐτῶν Ἀπόκρεω.

Kassia

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

1

Μασκαράδες

Χίλιοι μύριοι μασκαράδες μεσ' τοὺς δρόμους τριγωνοῦν
Καὶ ἔμπροστὰ ἔτὸ Κομιτάτον καμαρώνουν καὶ περνοῦν
μὲ λαχτάρα καὶ μὲ βία
γιὰ νὰ πάρουν τὰ βραβεῖα.

Ἐγὼ εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου σὰν τοὺς εἶδα μὲν φορὰ,
ἂν ἀρχίσουν νὰ βραβεύουν τὸν καλὸν μασκαρᾶ
θὲ νὰ πάρουν δ' ἄλλως βία
ὅλ' οἱ Ἕλληνας βραβεῖα.

2

Ἐτὸ χορὸ

Ἀπὸ τὸ βάλει σὰν τύχη νὰ μεθύσω
χορεύω ζαλισμένος ἔσθ' ἑστραβιά,
γιατὸ προχθὲς χωρὶς νὰ τὸ θελήσω
σὰς ἔκαμα, κυρία μου, β-α-β-α.

Λίγο νίπαιγνε ἔσθ' κτύπημά σας χύλω
καὶ ἔσθ' στιγμούλα ὁ πόνος σὰς περνοῦ,
ἀλλ' ὅμως γιὰ τὸν πόνο σας ἐκεῖνο
ἐγὼ θὲ νὰ πανῶ παντοσεινά.

3

Ἐστὴ βουλή

Τὰ τμήματα συνεδριάζουν
Κτυποῦν, κτυποῦνται καὶ φωνάζουν
Καὶ παίζουνε τὸ κλωτσασκοῦφι
Γεροκωστόπουλοι καὶ Ρουφοί.

Μὰ τί νὰ κἀν καὶ τινὰς;
— λέγει ὁ Ρουφὸς ἐκ τοῦ θήματος —
καὶ φέρει τὰς περὶ γαμηνὰς
τοῦ πανκράτου τοῦ εἰκίματος.

4

Ἐτὸ μπαλκόνια

Ἄγ! πόσαις, πόσαις συντροφιαῖς
ἀπ' ἀσχημαῖς καὶ ὁμορφιαῖς
Καὶ πόσα μάτια γλυκὰ κ' ἡμερὰ
εἰς τὰ μπαλκόνια θᾶνε σήμερα.

Ἐγὼ μονάχα ὁ φτωχὸς
θὲ νὰ γυρῶ μοναχὸς
Ἐῖσαι ψηλά δὲν θὰ ἔμπορῶ
Καλὰ, καλὰ νὰ ταῖς θεωρῶ.

Καὶ ἔσθ' μπαλκόνια θὰ χαζεύω
ποῦ θ' ἀκουμποῦνε τὰ χερὰκια τῶν
καὶ τὰ μπαλκόνια θὰ ζηλεύω
ποῦ θὰ πατοῦν τὰ πιδαράκια τῶν